

Den resterende del af hustruens underskud, eller et beløb af 5.000 kr., kan hun efter reglerne i § 15, stk. 1, fradrage ved sine opgørelser af særskilt, almindelig indkomst for de 2 næste skatteår.

Hvis begge ægtefællerne har underskud, fører de hver sit underskud frem til fradrag i de 2 næste år efter reglerne i § 15, stk. 1.

Det bemærkes, at underskud i overensstemmelse med sædvanlig sprogbrug må forstås som det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst er mindre end 0. De her foreslåede bestemmelser om underskud vil således ikke finde anvendelse, når den skattepligtige indkomst vel ligger under den skattefri bundgrænse, men dog er positiv. Som omtalt i de almindelige bemærkninger er det imidlertid tanken, at man i de årlige udskrivningslove vil foreslå optaget en bestemmelse om, at den ene ægtefælles udnyttede bundfradrag skal kunne overføres til den anden ægtefælle.

Også ved opgørelsen af særlig indkomst i henhold til lov om særlig indkomstskat m. v. (lovbekendtgørelse nr. 210 af 18. juni 1964) har man anset det for rimeligt, at den ene ægtefælles negative særlige indkomst skal fradrages i eventuel positiv særlig indkomst hos den anden ægtefælle. Bestemmelsen herom findes i forslaget til § 15, stk. 2, sidste pkt. Dette forslag indebærer, at adgangen til at fradrage negativ særlig indkomst i positiv almindelig indkomst (lov om særlig indkomstskat m. v. § 9, stk. 3) kun vil finde anvendelse, når der selv efter modregning af negativ og positiv særlig indkomst hos de to ægtefæller er en negativ særlig indkomst tilbage. Den resterende negative særlige indkomst kan i så fald fradrages ved opgørelsen af almindelig indkomst for den ægtefælle, som havde den negative særlige indkomst.

Til nr. 6.

Med hensyn til afgrænsningen i stk. 1 og 2 af de indtægtsarter, der efter forslaget skal beskattes særskilt hos hustruen, og de udgifter, der kan fradrages ved opgørelsen af den særskilte indkomst, henvises til de almindelige bemærkninger.

Som dér anført skal egenpension i henhold til forslaget til § 23, stk. 1 f, kun beskattes særskilt hos hustruen, såfremt der er tale om udbetalinger fra en pensionsordning, hvortil hustruens arbejdsgiver har bidraget, idet man af hensyn til de under almindelige bemærkninger afsnit III.A. omtalte afgrænsningsvanskeligheder har måttet bortse fra udbetalinger fra private renteforsikringer m. v. uden arbejdsgiverbidrag. Når særskilt beskatning af egenpension dog ikke er betinget af, at vedkommende arbejdsgiver har bidraget til pensions-

ordningen i hele indbetalingsperioden, hænger dette sammen med, at det ofte forekommer, at lønmodtagere, der er indtrådt i en pensionsordning med en arbejdsgiver, viderefører denne pensionsordning for egen regning efter ansættelsesforholdets ophør — hvilket bl. a. er hjemlet i vedtægterne for en række pensionskasser — eller omvendt medbringer en privat tegnet renteforsikring ved deres indtrædelse i en pensionsordning med en arbejdsgiver, således at vedkommende pensionsordning kommer til at fremtræde som en blanding af en privat renteforsikring og en pensionsordning i arbejdsforhold.

Da det ville være upraktisk, om der skulle foretages en opdeling af udbetalingerne fra en sådan pensionsordning med den virkning, at en del af udbetalingerne skulle beskattes hos manden, er reglen om egenpension udformet således, at udbetalinger fra en pensionsforsikring m. v., der har været led i en pensionsordning med en arbejdsgiver, beskattes samlet hos hustruen, selv om arbejdsgiveren kun har bidraget til ordningen i en del af indbetalingsperioden.

I henhold til stk. 2 har hustruen ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst fradragsret for fradragsberettigede udgifter, der er knyttet til de indtægter, hvoraf hun beskattes særskilt.

Dette gælder som hovedregel også for hustruens egne bidrag til en pensionsordning, hvortil en arbejdsgiver yder eller har ydet bidrag. Som nævnt i de almindelige bemærkninger har man gjort undtagelse fra denne regel, hvor det drejer sig om pensionsbidrag, der er omfattet af reglerne om den begrænsede fradragsret i renteforsikringslovens § 1, stk. 1, d. Denne fradragsret skal efter forslaget kun komme til anvendelse på manden. Begrundelsen herfor har navnlig været, at den begrænsede fradragsret omfatter forskellige beløb, herunder indskud på kapitalbindingskonti og børneopsparingskonti, der ikke har nogen tilknytning til de indtægter, der skal beskattes særskilt hos hustruen. Fradragsretten for sådanne beløb må efter lovforslagets principper under alle omstændigheder tilkomme manden. De eneste beløb, som der kunne være tale om at give hustruen fradragsret for i henhold til renteforsikringslovens § 1, stk. 1 d, ville være hendes egne bidrag til en kapitalpensionsordning, hvilket måtte forudsætte en deling af fradragsretten mellem mand og hustru. En sådan deling ville imidlertid være forbundet med store praktiske vanskeligheder, især hvis den, som det vel måtte blive tilfældet, skulle forbindes med en ret for hver af ægtefællerne til at overtage den del af den anden ægtefælles fradragsret, som denne ikke måtte have udnyttet.